

VILNIAUS UNIVERSITETO LENKŲ FILOLOGIJOS STUDENTŲ DIALEKTOLOGIJOS STOVYKLOS

Nuo 1995 metų VU Lenkų filologijos katedra atlieka
lenkų kalbos tarmių tyrimus Lietuvoje.

Dialektologijos stovyklos vyko šiose vietovėse:

- ☐ 1995 – Nemenčinė, Vilniaus raj.
- ☐ 1996 – Maišiagala, Vilniaus raj.
- ☐ 1997 – Eišiškės, Šalčininkų raj.
- ☐ 1998 – Magūnai, Švenčionių raj.
- ☐ 1999 – Dotnuva, Kėdainių raj.
- ☐ 2000 – Meikštai, Ignalinos raj.
- ☐ 2001 – Smalvos, Zarasų raj.
- ☐ 2002 – Bukonys, Jonavos raj.
- ☐ 2003 – Ukmergė, Ukmergės raj.
- ☐ 2004 – Lentvaris, Trakų raj.
- ☐ 2005 – Rukainiai, Vilniaus raj.
- ☐ 2006 – Širvintos, Širvintų raj.
- ☐ 2007 – Pabradė, Švenčionių raj.
- ☐ 2009 – Paluknys, Varėnos raj.
- ☐ 2010 – Linkmenys, Ignalinos raj.
- ☐ 2011 – Semeliškės, Trakų raj.
- ☐ 2012 – Šalčininkai, Šalčininkų raj.
- ☐ 2013 – Švenčionys, Švenčionių raj.
- ☐ 2015 – Vievis, Tarkų raj.

Studentai apie stovyklas:

Su žemėlapiu rankose važinėjome po mažus kaimelius, kur kažkada buvo dvarai, kalbėjomės su vyresnės kartos atstovais, kurie su dideliu entuziazmu pasakojo savo likimus ir gyvenimo istorijas. Pokalbio su tais maloniais žmonėmis metu ne tik tapdavome gyvos istorijos liudininkais, tačiau taip pat stengėmės suprasti pakankamai sudėtingą gyvenimo filosofiją, kuria buvo persmelktas kiekvienas pasakojimas.

Ne kartą stebėjomės, kad žmonės prisimena labai senas tradicijas, papročius, jog gali net su smulkiausiomis detalėmis apibūdinti, kaip anksčiau buvo statomi ar apstatomi namai, balinamas linas, austa.

Ši stovykla buvo puiki proga ne tik iš arčiau susipažinti su Lietuvos lenkų tarme ir kultūra, tačiau taip pat galimybė pamatyti daugybę nuostabių miestelių ir kaimų, kurie mus užbūrė juose tvyrančia dvasia bei grožiu. Buvo be galo įdomu stebėti, koku ritmu ten gyvena žmonės, kokiomis akimis žiūri į gyvenimą, bei kokias vertybes puoselėja.

Prie Paluknio mokyklos, kurioje gyvenome

Ponia Halina iš Marcinkonių maloniai sutiko pasidalinti su mumis prisiminimais apie šventinius papročius, gyvenimą ir buitį

Bažnyčia Merkinėje

Verpimo staklės ir rėtis grūdams sijoti, kuriuos mums sutiko parodyti Ponia Ana iš Merkinės

Ponia Teresa iš Marcinkonių mums pasakojo apie Velykų papročius, ir net mielai sutiko padainuoti

Ponas Ignacy su žmona mums papasakojo apie bites

Dainavos gyventoja Ponia Janina pasakojo, kaip anksčiau siūta, austa, o Ponia Emilija iš Ismonių dalinosi prisiminimais apie savo jaunystę, prisiminė istoriją apie tai, kaip norėjo užsidirbti išsvajotam rankinukui

Likome sužavētos tuo, kiek meilēs kaimo žmonēs īdeda ī savo aplinkā

Ponia Jadvyga iš Onušio pasakojo apie Velykų papročius ir parodė pačios nudažytus margučius

Valkinininkuose radom ir senų syrnų, ir vienišai stovinčių namukų

Onušcio tvartai

Marcinkonių ir Onušio sodybų rūšiai

Prie viešbučio kuriame gyvenom

Keliaujam pas senolius...

Kurie mums viską stengėsi parodyti

Taip gražiai sutvarkyti kiemeliai...

Senolis, kuris gamina puikias kašeles...

Po kiekvieno interviu susitikdavom pasidalinti įspūdžiais

Taip leisdavom popietes po darbų...

Po dienos darbų sėsdavome prie pietų stalo...